

A tagkönyvcserre lebonyolításával erősödtek pártszervezeteink

Március 29-én délelőtt ülést tartott a városi pártbizottság, amelyen a v. b. tájékoztatta a pártbizottság tagjait a Politikai Bizottság 1957 augusztus 6-i határozatának végrehajtásáról. A határozat előírta 1957 december 15 és 1958 január 15-e között a tagkönyvcserre lebonyolítását.

A Politikai Bizottság határozata komoly munkát rótt a városi párt-végrehajtó bizottság tagjaira, éppúgy, mint a pártalapszervezetekre. Ez a pártmunka fellendülését a pártszervezetek megerősödését is eredményezte. A pártbizottság úgy értékelte a fent megjelölt időszakot, mint az olyan pártmunkát, melyet tovább kell fejleszteni. — Nincs helye a pihenésnek, — hangzott a pártbizottság határozata — a további feladatok is igen kemények, amihez összefogásra, a párttagság véleményére, segítségére van szükség. Ennek jegyében zajlott le a pártbizottság szombati értekezlete, melynek beszámolóját Kiss János elvtárs tartotta.

Kiss János elvtárs beszámolója

— A Politikai Bizottság határozatának jó végrehajtása kétirányú feladatot bízott a pártbizottságra, és ezen keresztül az alapszervezetekre. Egyoldalonról: a tagkönyvcserre szervezeti lebonyolítása, az egyeztetés, az összeírás és az új tagsági könyvek kiadása. Más irányban pedig, s ez volt a fontosabb és nehezebb feladat: a szervezeti lebonyolítás során olyan politikai légkört teremteni, amelyben a pártszervezetek megerősödtek és a politikai munka fellendült. — Kiss elvtárs ismertette a szervezeti kérdéseket, majd rátért a politikai feladatok végrehajtásánál mutatkozó tapasztalatok ismertetésére. — A pártbizottság, a párt-végrehajtó bizottság és az alapszervezetek vezetőségének kollektív munkája nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a tagkönyvcserre előkészítését és lebonyolítását a Politikai Bizottság határozatában megállapított határidőre be tudtuk fejezni. Az előkészítés és lebonyolítás időszakában az egy-egy alapszervezet segítségére és ellenőrzésére felkért pártbizottsági tag elvtársak igen sokat segítettek. Sokat jártak az alapszervezetekben, s tanácsaikkal, a pártmunkában hasznosító évek során szerzett tapasztalataik átadásával nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy az alapszervezetek vezetőségeinek többsége megjavította munkáját. Jól dolgoztak azok az elvtársak is, akik ugyan nem pártbizottsági tagok, de felkérésre egy-egy alapszervezetet patronáltak. — Kiss elvtárs ezután hangsúlyozta: — Ennek a segítségnek eredményeként megjavult a pártszervezetekben a kollektív vezetés, rendezesebbek lettek a vezetőségi ülések és a taggyűlések, az alapszervezetek vezetőségei munkatervük alapján dolgoznak és egyre javul a pártszervezetek tevékenysége a gazdasági munka irányításában is. Természetesen nemcsak jó eredményekről tudunk a pártbizottságnak beszámolni, célunk nem is az, hanem a meglévő eredmények fejlesztése, a hibák kiküszöbölése. Ezzel is javítjuk a pártbizottság munkáját. — Ezután a beszámoló mulasztásokról beszélt.

— 1957. október 12-én a pártbizottság tagjaival és néhány más elvtárral tanácskoztunk. Mindenki vállalta a megbízást, aki a megbeszélésre megjelent. Voltak azonban olyanok is, akik a meghívásra sem jöttek el. Ilyen volt például Nagy Tibor, Samu Ferenc, Lukács László, Véber László, Ilinszky István és Martinkó Mátyás elvtársak. A felsorolt elvtársak közül Martinkó Mátyás és Nagy Tibor elvtársak utólagosan tisztázták távolmaradásuk okát, és elfogadható indokok alapján kérték, hogy ne osszuk be őket ilyen munkára, a többi elvtársak azonban ezt sem tették meg. De az értekezleten megjelentek közül sem mindenki véggezte el a vállalt megbízatását. Az elvtársak többsége azonban a körülményekhez képest helytállt. De voltak olyanok, mint Bolyky elvtárs, vagy Gáspár elvtárs, akik mindössze egyszer keresték fel a rájuk bízott pártalapszervezeteket. Ezen idő alatt nem adhattak megfelelő segítséget. Igen jó munkát végeztek a pártbizottság tagjai közül Steinhauer János elvtárs, Papp József elvtárs és még sok pártbizottsági tagunk, a nem pártbizottsági tagok közül pedig

Tóth Pál, Török Jenő és Nemoda János elvtársak. Ezek az elvtársak munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a tagkönyvcserével párhuzamosan megjavulhatott alapszervezeteink munkája.

Ezután a beszámoló a pártbizottságnak, mint kollektív vezető testületnek felelősségéről beszélt.

Jól oldottuk meg a feladatot

— Megállapíthatjuk, hogy kisebb hiányosságoktól eltekintve, pártbizottságunk jól oldotta meg ezt a feladatot. De nem mulasztjuk el, hogy azoknak az elvtársaknak a figyelmét felhívjuk, akik nem tettek eleget ezen pártmegbízatusuknak, hogy a jövőben sokkal nagyobb felelősséggel, sokkal jobb hozzáállással, kommunista lendülettel és harccsal fogjanak ok is az egyes feladatok megoldásához. Szükség van erre azért hogy a városi pártbizottság betölthesse hivatását és mint a város legfőbb politikai irányító testülete, megfeleljen azoknak a követelményeknek, amelyeket nemcsak a városban élő 1200 kommunista, hanem a város becsületes pártönkivüli tömegei is támasztanak a pártbizottsággal szemben.

— Ha az alapszervezetek vezetőségének kollektív munkáját és felelősségét is vizsgáljuk, meg kell állapítani, hogy az alapszervezeti vezetőségeink többsége igen nagy gondal, körültekintéssel és lelkiismeretességgel látott a munkához. A pártbizottság tagjainak segítségén kívül az alapszervezeti vezetőségek többségének is nagy szerepe van abban, hogy a tagkönyvcserét, valamint az ezzel kapcsolatos politikai és szervezeti munkát eredményesen és határidőre befejeztük.

Javult, erősödött az alapszervezetek munkája

— A tagkönyvcserre előkészítő munkái során azt a feladatot is magunk elé tűztük, hogy az alapszervezeti vezetőségeket megtanítsuk, hogyan kell a pártalapszervezetet vezetni. Sok helyen egészen az alapvető módszertani kérdésekkel kellett kezdeni, például hogyan kell egy vezetőségi, valamint taggyűlést előkészíteni, megtartani. Hogyan kell a vezetőségi, valamint a párttagokat pártmunkával megbízni stb. Az alapszervezetek erősödését és munkájuk javulását bizonyítja, hogy amíg az előkészítő munka megkezdése előtt a pártcsoportok munkája — egy-két alapszervezet kivételével — a tagsági díj beszédével kimerült, addig ma már alapszervezeteink többségében ténylegesen élő, és működő pártcsoportok vannak, amelyek az adott üzemszerű, vagy műhely, illetve munkahely minden problémáját ismerik. A dolgozók bizalommal fordulnak hozzájuk. Ezen a téren a legjobb tapasztalat a pétfürdői nagyüzemi pártbizottság alapszervezeteinél van, ahol a pártcsoportok mint „kis” alapszervezetek működnek. Javul a pártcsoportok munkája az Inotai Alumíniumkohóban is. Legtöbb tennivaló a bányász pártszervezeteknél van, ahol a telepítéseknél nem veszik figyelembe a már kialakított pártcsoport-

okat, s minden hónapban átszervezésre van szükség. Ez akadályozza a jó pártcsoportmunka kialakítását.

Ezután a beszámoló ismertette, hogy a tagkönyvcserével egyidőben végrehajtották az alapszervezetek decentralizálását, ahol ennek feltételei megvoltak. Ez hozzájárult ahhoz, hogy a pártszervezetek megerősödtek, a munka jobban halad. Ezután Kiss elvtárs arról beszélt, hogy a pártmegbízatusok mennyiben növelték a pártszervezetek szervezeti, politikai egységét.

— A párttagsággal való személyes beszélgetések, véleményük kikérése segített abban, hogy a Cserbánya határidő előtt teljesítette 1957. évi tervét, megjavult a munkafegyelem, emelkedtek a fejlettségi mutatók, törődnek az emberekkel. Inotai Alumíniumkohóban azt tapasztaltuk, hogy megszünt a gépesítéstől való idegenkedés. Egyéni beszélgetések során tisztázták a kommunistákkal és pártönkivüliekkel az üzemben végrehajtott bérrendezés fontosságát stb. A Péti Nitrogénművek 1957. negyedik negyedévi teljesítménye alapján élüzem lett. De ugyanígy az Ernő-bánya is. Ezekben az eredményekben mindenütt benne van a párttagokkal való foglalkozás.

Növekedett a párttagság aktivitása

— Nincs olyan alapszervezetünk, ahol ne emelkedett volna a párttagság aktivitása az egyéni beszélgetések után. A taggyűléseken való megjelenés sokkal jobb ma. Közlebb hozta egymáshoz ez az idő az alapszervezetek vezetőségét és tagságát.

— Az a tény — mondotta Kiss elvtárs —, hogy az alapszervezeteinkben a párttagság többsége tevékenyen bekapcsolódott a pártmunkába, egyben erősítette alapszervezeteink és ezen keresztül pártunk politikai és szervezeti egységét is. Az egész tagkönyvcserével kapcsolatos munkát értékelve megállapíthatjuk, hogy egyrészt az adminisztratív lebonyolítás terén sikerrel hajtottuk végre a Politikai Bizottság határozatát, mert területünkön minden párttag reklamáció nélkül megkapta a tagkönyvét és az utóbbi három hónap alatt sem történt különösebb reklamáció, tehát alapszervezeteink pontos, lelkiismeretes munkát végeztek. Eredményként könyvelhetjük el azt is, hogy a városi pártbizottság tagjait első ízben sikerült nagy számban mozgósítani s ezenkívül nagyszámú aktív is dolgozott. Ma már alapszervezeteink többsége előre elkészített munkaterv alapján kollektíven dolgozik. Javult a pártcsoport munka, ami szervezeti megerősítést jelentett, az egyéni beszélgetések pedig közelebb hozták egymáshoz a pártszervezetek vezetőit és tagságát. A tagkönyvcserre során alapszervezeteink egységesebbek, erősebbek lettek, és egyre inkább alkalmassá lesznek arra, hogy az adott terület gazdasági és politikai munkáját irányítsák és ellenőrizzék.

Van még javítani való a bányász pártszervezetek munkájában

— Van javítani való a munkában a bányász alapszervezetek közül az S. II.-üzemnél, ahol Wittmann elvtárs egyedül akar mindent megoldani. Nem vonja be a munkába a vezetőség tagjait, így a munka nem is lehet elég alapos, mert egy ember képtelen az üzemi pártszervezet összes gondjainak megoldására. Az S. II.-aknánál rossz a szénfalon dolgozó párttagok aránya. Tehát a pártszervezet a fizikai dolgozókra nem fordít kellő gondot. Sűrűszen változtatni kell ezen is az S. II.-akna pártalapszervezeténél. Másik komoly hiba a bányász pártszervezetek munkájában, hogy a termelés ellenőrzésében és irányításának kérdéseivel nem foglalkoznak rendszeresen, s az alapszervezetektől elvárható segítséget a gazdasági vezetők nem kapják meg. Tehát nemcsak beszélni kell a

kommunista példamutatásról, hanem azt élő valósággá kell tenni az üzemben. Ehhez szükséges az is, hogy a párttitkár elvtársak többet járjanak saját üzemi munkahelyeire, többet beszéljessenek a dolgozókkal.

Erőteljesebb javulást várunk

a tömegszervezeteknél

— A tagkönyvcserre során a tömegszervezeti munka is javult, véleményünk azonban az, hogy ez a munka nem elég alapos. Az ifjú kommunisták KISZ-beni feladatait nem szabják meg, nem mondják meg, hogy az éppen olyan pártmunka, mint bármely más. Nem kéri számon tőlük az ott végzett munkát. Határozottan meg kell javítani a szak-szervezetben dolgozó kommunisták

munkáját. Legyen a szak-szervezet a becsületes dolgozókkal összefogó és az előttük álló feladatokra, a párt irányvonala alapján mozgósító osztályharcos tömegszervezet.

Szólni kell még néhány szóban a városi tanács tömegszervezeti jellegéről is. Itt, ha csak azt vizsgáljuk meg, hogy a harmincnégy kommunista tanács tag közül a tanács MSZMP csoportjának ülésére legfeljebb nyolc-tíz elvtárs jelenik meg, akkor is akad tennivaló bőven. Különösen a pártalapszervezeteknek kell beszámolótani a tanács tag elvtársakat, a tanácsban végzett munkájukról.

Ha a jó tapasztalatokat tovább fejlesztjük, pártbizottságunk képes lesz arra, hogy tovább vezesse alapszervezeteinket a nehézségek leküzdésén keresztül az új győzelmek új sikere felé.

Hozzászólások

A beszámoló után nemigen vártak biztatást a pártbizottság tagjai, de némelyikük az öket ért bírálatot kezdte felszólalással. Tolvaj elvtárs, a Péti Kőolajipari Vállalat igazgatója alapjában véve helyesen, de mégis kibívót keresően megjegyezte felszólalásában, hogy a patronálást nem azzal kell mérni, hogy a pártbizottság tagja hány-szor látogatta meg az alapszervezetet, hanem hogy ott milyen a pártmunka hatékonysága. Azt elismerte, hogy egyszerű látogatásból nem sok tapasztalatot meríthetett az alapszervezet.

Bolyky elvtárs, a tröszt főmérnöke, jogosnak tartja a pártbizottság tagjai felé mondott kritikát. Igéret tett arra, hogy a bányász pártszervezetek munkájának megjavítása érdekében a gazdasági és műszaki vezetők felé intézkedni fog, hogy a telepítés legyen összhangban az egyes párttagok pártmegbízatusával. Arról is tett említést, hogy az S. II.-akna, amely a tröszt legnagyobb bányájává fog fejlődni, a jelenlegi gyenge pártszervezettel feladatát ellátni nem tudja. Ha szükséges, cserealapon más üzemből kommunisták áthelyezésével fognak segítséget nyújtani. Csak a szilárd és fejlődő pártszervezet tudja biztosítani a bánya egyenletes fejlődését, amire rendkívül nagy szükség van.

Wittmann elvtárs, az S. I.-akna párttitkára ismertette a bányász pártszervezetek helyzetét. Többek között elmondta, hogy az üzem a máshonnan áthelyezett bányászokkal indult, és mivel a kommunisták általában helytállnak a munka területén, így az ő üzemi munkájuk bizony ezek közül igen kevés jutott. Pintér elvtárs arra hívta fel a pártbizottság figyelmét, hogy lehetőleg csökkentse az értekezletek számát.

Steinhauer János elvtárs, az Ernő-bánya üzeme vezetője felszólalása elején arról beszélt, hogy soha nem hangzott el annyi bírálat a kommunista gazdasági vezetők felé, mint az utóbbi fél évben. — Ha a pártmunka középpontjában a gazdasági élet megjavítása áll — (ami helyes), a kommunista gazdasági vezető nem egyszerűen abba a helyzetbe jut, hogy párttagokat kell felelőségre vonni mulasztásaikért. Az ilyen esetben a mulasztók jármát csapnak és a kommunisták üldözése színében tüntetik fel az öket ért jogos felelősségrevonást. Állítása igazolására példákat hozott fel. Majd arról beszélt, hogy különösen az ilyen személyek részéről gyakori az intrika.

Volt egy megjegyzése Steinhauer elvtársnak, amivel igazolni próbálta a bányász kommunisták munkájában előforduló passzív magatartást. Arról beszélt, hogyha a bányász becsülettel ledolgozza a nyolc órát, nagyon öntudatos kommunistának kell lennie, hogy részt vegyen egy két órás ülésen, vagy máshova menjen pártmunkát végezni. Ő is javasolta az értekezletek számának csökkentését, és utalva a „Népszabadság” cikkére, figyelmeztette a végrehajtó bizottságot, hogy nem mindenki húz egyformán. A párt-

munka nem oszlik meg az egész párttagság között és ezért van az egyes elvtársak felé terhelés.

A következő felszólaló Bóna Károly elvtárs, mindjárt rá is cáfolt Steinhauer elvtárs álláspontjára. Ő azt fejtette, igen helyesen, hogy a pártmunka alapvető tényezője a munkahelyen végzett kommunista nevelés. Ha erre mind szervezeti, mind politikai téren több gondot fordítunk, akkor nem lesz egyenlőtlen a párttagok terhelése. Réthalmi Sándor elvtárs, a Várpalotai Erőmű vezetője megemlítette, hogy a korábbi pártbizottsági ülés rámutatott az egyes üzemekben tapasztalható foglalkozatlanságra, a pártbizottság intézkedést hozott, s a mai pártbizottsági tájékoztatót éppen azt bizonyítja, hogy ezekben az alapszervezetekben a legnagyobb a javulás. Felhívta a végrehajtó bizottság figyelmét, hogy a patronálásnál már előre tájékoztatni kell a pártbizottság tagjait az alapszervezetek helyzetéről és a politikai munka viteiről. Helyesli a pártbizottságnak azt a javaslatát, hogy a patronálók segítői legyenek az alapszervezeteknek és ne vegyék ki azok kezéből a vezetést. Utalva a korábbi felszólalásokra, elmondta, a kommunista természetéből kell fakadnia annak, hogy minden helyen és minden időben nevelő munkát végezzünk.

Végül javasolta, hogy a végrehajtó bizottság vizsgálja felül a kommunista vezetők és egyszerű párttagok pártmunka magatartását, és a kommunista erkölcsi helyzetét, s azt a pártbizottság előtt tárgyalja meg. Az elhangzott felszólalásokat összegezve, Kiss elvtárs válaszolt a vitára. A többi között megemlítette: a pártbizottság patronáló munkája nem azt a célt szolgálja, hogy kölcöncöket akasszon a párttitkár nyakára, hanem a pártmunka tapasztalatainak kidzserelésével nyújtunk a helyszínen segítséget és tájékoztassuk további munkája érdekében a végrehajtó bizottságot. Utalva Steinhauer elvtársnak a „húzzunk egyformán” megjegyzésére, hangsúlyozta: a kommunistáktól várunk példamutatást, ebben egyforma mértékkel mérünk, a fokozati különbség csak az elvtársak fejlettsége és beosztása lehet. Javasolta, hogy a pártbizottság hozzon olyan határozatot, mely szerint a pártbizottság ismételt meghirdetett üléséről távolmaradtakat a megyei pártbizottság részeseit figyelemztesítsen és a megyei pártbizottság döntését az alapszervezetek taggyűlésein olvassák fel.

A pártbizottság munkája felmérte azt az időszakot, amely a tagkönyvcserre lebonyolítása idején telt el. Megállapította, hogy ebben a munkában sokat fejlődtek a pártszervezetek, és sok tapasztalatot gyűjtöttek a pártbizottság tagjai is. Úgy beszámoló, mint az elhangzott hozzászólások alapul szolgáltak arra, hogy Várpalota pártszervezetei tovább erősödjének, nevelő és példamutató munkájukkal az eddignél hatékonyabban szolgálják felelősségünk ügyét.